

vil derfor tillade mig at hævde den Opfattelse, at der for alle dem, som føle sig som Vogtere af konservative Mindretals Interesser, er Anledning til at formere Deling ved den Forskansning, som den dobbelte Vælgerklasse repræsenterer, med bestemt Front mod alle Forsøg paa at sløjfe denne Forskansning. Thi Forholdet er efter min Mening "det, at det foreliggende Forslag ophøjet til Lov ikke blot ophæver de to Vælgerklasser og dermed den kommunale saakaldte privilegerede Valgret, men der vil i Stedet for denne privilegerede Valgret skabes en ny privilegeret Valgret, og vel at mærke en privilegeret Valgret, der lægger hele Magten i den kommunale Styrelse i Hænderne paa en Vælgermajoritet, som ved Skattelovene af 15. Maj 1903 er bleven garderet mod at komme til selv at føle Skattens Byrde.

Ahlefeldt-Laurvig: Det har interesseret mig at høre flere af de Talere, som have haft Ordet i Dag, blandt andet særlig de ærede Medlemmer, der have talt som Ordførere for de forskellige Grupper her i Tinget. Noget af, hvad de sagde kan jeg kun sige, jeg har forbavset mig over, men andet har glædet mig i høj Grad. Det har forbavset mig, at ikke alene i Folketinget, men ogsaa har en Repræsentant for Bondestanden virkelig kunde udtale en Glæde og Tilfredsstillelse over, at vore nuværende Gaardmænd i Fremtiden faa langt, langt mindre Indflydelse paa de kommunale Valg og den kommunale Styrelse end hidtil. Jeg kunde forstaa, hvis Gaardmændene vilde sige: Vi ville bringe et Offer; vi ønske, at vore Husmænd, som i mange Henseender have samme Livsbetingelser som vi, skulle blive ligestillede med Gaardmændene over for Kommunens Sager. Men det er mig aldeles ubegribeligt, at Gaardmænd og Husmænd kunne erklære, at de ere tilfredse med, at den Stilling de indtage, og under hvilken de virkelig have Hovedstyret i Kommunen, skal gaa over til Indsiddere, Arbejdsmænd og Tjenestefolk baade Karle og Piger. Det er mig ogsaa underligt, at ellers rolige og besindige Folk kunne finde det tiltalende og rimeligt, at Styret i Provinsbyerne gaar over til de store Masser, der i Almindelighed ledes af de socialistiske Førere. — Det har i høj Grad glædet mig at høre Udtalelserne fra Ordførerne for Højre og det frikonservative Parti; begge have været i den Grad moderate og klare, at jeg i det allermeste kan følge dem. Særlig deres moderate Stilling over for

Regeringen har glædet mig meget. Min Stilling over for Regeringen har altid været og vil altid blive den samme. Jeg kan aldrig tænke mig at ville gøre systematisk Opposition mod en Regering, som er valgt af Kongen. Det forekommer mig, at den Slags Udtalelser, man hører fra fremmede Lande, om „Hans Majestæts loyale Opposition“ og lignende, er noget, der er fremmedartet og efter min Mening affekteret. Jeg kunde ikke gaa med til saadan systematisk Opposition, men jeg vil paa den anden Side sige, som et æret Medlem (Hage) har udtalt, at det er ikke alene vor Ret men ogsaa vor Pligt at modsætte os Forslag, om hvilke vi mene, at de ikke ere til Gavn for Samfundet. Men hvis jeg sagde, at jeg var overrasket over, at den nuværende Regering er kommen frem med et Lovforslag som dette, vilde jeg ganske sikkert ikke tale sandt. For det første er dette Forslag jo netop bebudet af den højtærede Konsejlspræsident og den højtærede Landbrugsminister, og dernæst kunde man sige sig selv, at det var saa temmelig nødvendigt at fremkomme med det for et Ministerium, der er udgaaet af et Parti, der har koketteret med Socialismen, særlig med dette Lovforslag og mange Gange har ønsket et lignende Lovforslag. Det var umuligt for Regeringen ikke at fremkomme med et lignende Lovforslag, og hvis den havde undladt det, vilde det vel heller ikke have været andet end at give Socialisterne Vind i Sejlene her inde i København, og man vilde have faaet en Agitation, som muligvis vilde være mere farlig. Dernæst har Ministeriet her ved kun fulgt en Slags Tradition fra Højreministerierne. Jeg vil ikke sige, at det har været nogen heldig Tradition, men i de senere Aar har det været Coutume, at Højreministerierne have fremlagt Forslag, som have været mere passende for en Venstregering, saa det er ikke andet end en Fortsættelse af Traditionen, naar den nuværende Regering forelægger et Lovforslag, som langt, langt mere passende kunde forelægges af en socialistisk Regering.

Hvad jeg vil gøre, har ikke megen Betydning, men jeg vil modsætte mig, alt hvad jeg kan, et Lovforslag som dette, og jeg vil haabe, at det høje Ting ogsaa vil modarbejde det paa bedste Maade. Dog vil jeg ikke anbefale at standse det ved første Behandling; jeg tror, det er rigtigt, som det ogsaa er udtalt her, at det gaar til anden Behandling, saaledes at et Udvalg mulig kan omgøre det til en brugelig Lov. Jeg tror ikke, det vil lykkes, men